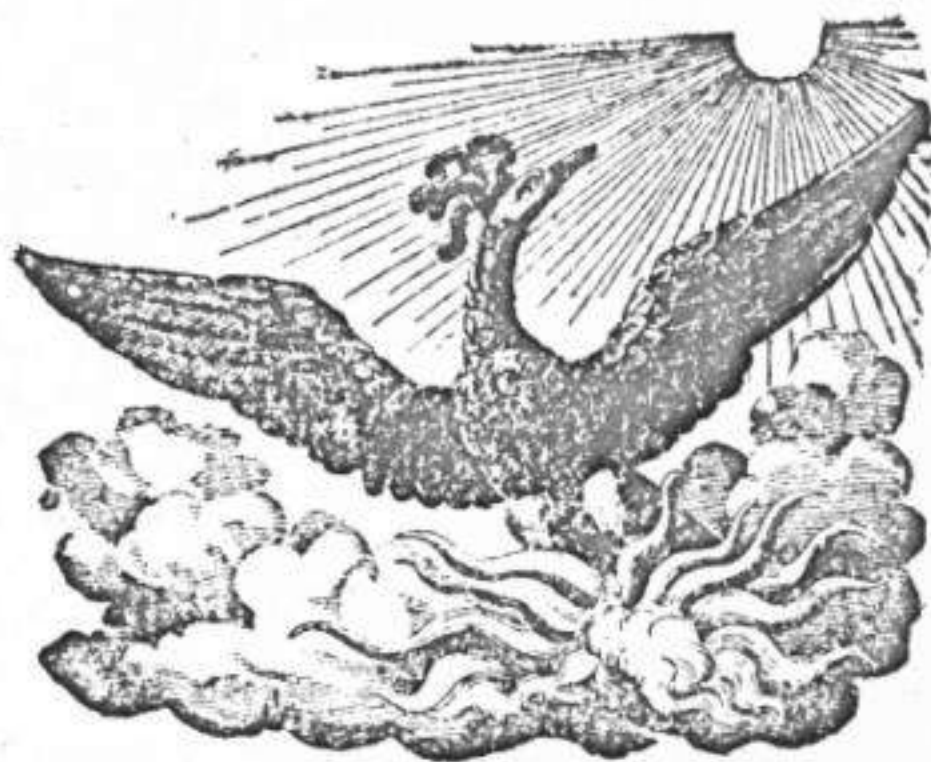

ΕΝΑΥΘΑΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Ετήσια, Φοίνικας 36

Εξαμηνιαία, 18

Τριμηνιαία, 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ καὶ ἐν λοιπὰ μέρη τοῦ Κρατοῦς, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Τοχυδρομείου.

29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἀναφορὰ περὶ τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Ἡλιοδρόμια ἀναφανέτος μεταλλείου τοῦ ὀρυκτάνθρακος. Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Καθὼς ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναγγεῖλω ἐν τῇ τῆς 19 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἀναφορᾷ μου, τὸ ἐσπέναι τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀνεχωρήσαμεν μετὰ τοῦ Διοικητοῦ ἐκ Σκοπέλου εἰς Ἡλιοδρόμια, καὶ τὴν ἐπαύριον ὑπήγαμεν ἐκεῖ νὰ ἐξετάσωμεν τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκεται ὁ ἀνθραξ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνακάλυψις χρεωστεῖται εἰς τὴν ἐκχωσιν αἰνῶντος τινὸς τοῦ βουνοῦ, ἣτις ἐξεσκέπασε τὸ ἄλλο, καὶ ἐναίεν ἐμφανῆ πολλὰ στρώματα ἥτοι ζώας ἀνθρακώδεις.

Ἐγνώρισα πάραυτα ὅτι ὁ ἀνθραξ αὗτος ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ τὸν ἐν τῇ γεωλογίᾳ ὁμαζόμενον ξυλίτην: τούτῳστι ζύλα ἀπηνδρακωμένα, διασώζοντα ἀκόμη ἐν μέρει τὰ ξυλῶδες αὐτῶν, καὶ παραχωρμένα ἀπὸ κατακλυτμὸν πολλὰ ὑπερέχονον ἐκείνου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐγεννήθησαν οἱ ὀρυκτάνθρακες οἱ ἐν τῇ Γαλλίᾳ, τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ἄλλοις τόποις μεταλλεύονται. Ὅμως δὲ πολλοὶ ξυλίτιδες, ὅταν εἶναι πύογτος ἀγνήης, μεταλλεύονται ὡς καύσιμοι εἰς πολλὰ μέρη, χρησιμεύοντες εἰς ἐξάτμισιν ὑδάτων, εἰς ἐψήσιν τοῦ ἀσβέστου, κεραμίδων κτλ., ἀλλ' ὅχι καὶ εἰς τὰς καμίνους τῶν χωνευτηρίων, ἐπεὶδὴ ὡςπεποπολὺ εἶναι πολλὰ μεμιγμένοι μὲ ἐτερογενεῖς, ὕλα, καὶ δίδουν ἴσους πολλὴν στάκτην, ὥστε δὲν ἐμπορεῖ τις νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ μὲ ἐφέλιον.

Κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἐν τῇ Ἑλλάδι τῶν πραγμάτων κατάστασιν, καύσιμός τις ὕλη, ἢ καὶ ἐχρειάζετο νὰ μινύεται ἐξ ἡμισείας μὲ τὸν Ἀγγλικὸν ἀνθρακα διὰ νὰ χρησιμεύῃ εἰς θέρμανσιν τῶν δι' αἰτμοῦ μηχανῶν, καὶ οὕτως ἀκόμη ἤθελεν εἶναι ἐπωφελεστάτη. Ὅθεν ἀπεφάσιστα καὶ ἐβόλα νὰ γένωσιν ἐξεταστικαὶ τινες ἐργασίαι εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον διὰ νὰ μάθω, ἂν ἡδύνατο νὰ γένῃ κατὰ συνέχειαν ἡ μετάλλευσις: διότι ἦτο δύσκολον διὰ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τὸ ν' ἀποφασίσῃ τις περὶ τούτου. Ὁ ξυλίτης αὐτοῦ εἰς ὑψηλὸν τόπον κατὰ ζώας ὅχι πολὺ κανονικᾶς, οὐτε συνεχεῖς, καὶ παντοῦ σχεδὸν μεμιγμένους μὲ τιτανώδεις γαίας.

Ἐπεὶδὴ δὲ αὕτη ἦτο ἡ ἀρχὴ τοῦ γηπέδου, ἤλπιζον ὅτι

ἐνδότερον τὰ στρώματα ἤθελεν εἶναι ἰσχυρὰ καὶ κανονικά: ὅθεν ἤνοιξα τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον παρῆχε πλειότερας ἐλπίδας ἐπιτυχίας, καὶ ἐπεὶδὴ ἡ καύσιμος ὕλη, ἣτις τὸ ὀρυκτὸν, εὐρίσκετο ἐπὶ τῆς πλευρᾶς βουνοῦ ἀποτόμου, γυμνωθέντος, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, ἐκτῆς ἀτοχώτερος μέρους: τινὸς τοῦ χωρίου, καὶ κατὰ δύνασθε νὰ καταλάβετε τοῦτο ἐκ τοῦ ἐπισυναπτομένου ἐνταῦθα σχεδίασματος, ἐχρειάσθη νὰ στήσωμεν πρῶτον μεγάλους ξυλίνους κραδῶντας, διὰ νὰ προφυλάτῃται οἱ ἐργάται ἐκ τῶν κρημνισμάτων τοῦ βουνοῦ, καὶ νὰ προλάβωμεν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἡδύνατο νὰ πριζενήσῃ ἡ ἔκρηξις, τὴν ὁποίαν ἐμέλλομεν νὰ κάμωμεν. Διὰ μέτου δὲ τούτων τῶν στανιδωμάτων ἡδυνήθησαν νὰ ἐργασθῶσιν ἀκινδύνως καὶ ἀφίδως οἱ σκάπτοντες. Εἰτῆλθεν τότε εἰς τὸ γηπεδὸν διὰ τινος ὁπῆς τρεῖς πῆχεις βάθείας καὶ μίας καὶ ἡμισείας πλατείας, ἀφοῦ πρῶτον ἐτέθη διασταύρωμα τι ἢ δύο (ζύλα κατὰ κάλετον ἰστάμενα ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ἐπὶ πλαγιῶν δοκῶν) προσδιωρισμένη νὰ ὑποστηρίξῃ τριγύρω τὴν γῆν, καὶ στερεωμένη ἀπὸ τέσσαρα καρφία, ὡς ἐπροσπάησα νὰ τὸ ἐξεικονίσῃ ἐν τῇ περιθωρίῳ. Ἐθεσα τοιοῦτοτρόπως διασταυρώματα ἀνὰ μίαν πῆχυν διαλείποντα ἀπ' ἀλλήλων, καθόσον ἡ εἰσοδος ἐθαδύνετο.

Μετὰ μεγίστης ὑπομονῆς κατάρθωσα νὰ ἐκτελέσω τὰς ἐργασίας ταύτας διὰ τῶν ἐνταπίω, συνειθισμένων μάλλον νὰ ποιμαίνωσι θρέμματα, παρὰ νὰ μεταλλεύωσι: διό ἐδιάσθην νὰ τοὺς κάμω νὰ ἐργάζωνται πάντα ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψίν μου, καὶ νὰ παρευρίσκωμαι πάντοτε διὰ νὰ τοὺς θάλλω νὰ ἐργάζωνται, καὶ πολλάκις νὰ ἐργάζωμαι καὶ ἐγὼ αὐτοὶ, τῶρα μὲν διὰ νὰ τοὺς ἐνθαρρύνω φειδουμένους, τῶρα δὲ διὰ νὰ τοὺς δείχνω τίνι τρόπῳ νὰ ἐργάζωνται. Καθόσον δ' ἐπροχωροῦμεν, εὐρίσκαμεν ὕδωρ, τὸ ὁποῖον κατακλύον τὸ χωρίον ἐμποδίζε τοὺς ἐργάτας, καὶ τοὺς ἐφόβιζεν, ἂν καὶ δὲν ὑπῆρχε κανεὶς κίνδυνος.

Ἐκαμὰ νὰ τεθῶσιν ἀλληλοδιαδόχως, καθόσον πράξειν ἐνδότερον ἡ διέδοξ, εἴκοσι περίπου διασταυρώματα: καὶ ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ἡδυνήθη νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι δὲν ἐφαίνετο καμμία ἐλπίς τοῦ νὰ μεταλλευθῇ μετ' ὠφελείας τὸ χωρίον. Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ θύθρου ἦτο τὸ παχύτερον καὶ κανονικώτερον στρώμα ἔχον ἐν τέταρτον ἐξ ἡμισὸς τῆς πῆχης βάθος, καὶ ἄλλαι δέ τινες μικραὶ ζῶναι μάλλον ἢ ἦσαν μεμιγμέναι, ἀλλ' ὅχι κανονικᾶς, καὶ ἐνδότερον ἐκλείπονται.

Ἐν μόνον στρώμα μ' αἱ ἕως μιᾶς καὶ ἡμισείας πήχης πολλα ἐπωφελέστερον παρὰ ἐκεῖνο τὸ ἐκ γαίας, καὶ αἰθρακός μίγμα διότι, ἐκρηγνυμένων μὲν τῶν γαιῶν εἰς τὸ κατώτερον μέρος, καθαρίζουμένης δὲ τῆς διόρυγος, καὶ ὑπερῶν μόνον ἀποτεμνόμενου τοῦ αἰθρακός, δύνανται νὰ συλλέγωνται ὅλα τὰ τμήματα, μικρὰ τε καὶ μεγάλα· ἐνῶ κατὰ τὴν παρῶσαν περίστασιν ὅλα σχεδὸν τὰ λεπτιὰ χάνονται καὶ εὐρίσκονται μεμιγμένα μὲ τὰς γαίας.

Παρεκτός τῆς διόρυγος ταύτης ἔβαλον νὰ κατασκευασθῇ τρεῖς θόροι εἰς τὰ περίξ διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ χωρίον εἰς τὸ κατώτερον μέρος, ἀλλὰ κανεὶς ἐξ αὐτῶν δὲν ἔφερεν ἄδαν εὐτυχέστερον· παταχὺ εὐρέθησαν μίγματα ἀργίλων καὶ ξυλίτιδων. Τινὲς δὲ τῶν ἀργίλων τούτων εἶναι ἐνίοτε ὀρεκτὰ μεμιγμένα μὲ κρύστιμον ὕλην, ὥστε νὰ καίωνται· ἀλλὰ παρεκτός ὅτι χρειάζονται τῇ συνδραμῇ ἄλλων κρυσίμων διὰ ν' ἀνάπτωσι, δίδουν καὶ ὀλίγην θερμότητα. Εἰς τὴν πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξ. σταλεῖται παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ὕλην εἶχον ἀνακατώσει τὰς ἀργίλους ταύτας μὲ τὸν αἰθρακα, καὶ ἐκ τούτου δὲν ἠδυνήθη νὰ χρησιμεύσῃ.

Ἐγὼ ἐπεμελήθημι ἐξ ἐναυτίως πολὺ, ὥστε νὰ καθαρισθῇ καὶ ν' ἀποχωρισθῇ ὁ καλὸς αἰθραξ. Εἶναι δὲ δύο περιπου κυδικῶν μέτρων, τὰ ὅποια κατὰ τὸν λεγαρισμὸν μου γίνονται τοῦλάχιστον μὲ 100 Γρίσια, μὴ συνυπολογιζομένων τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ἄλλων δοκιμασιῶν, μήτε κεινομένης τῆς τιμῆς τῶν ξύλων, τὰ ὅποια ἐν τῇ νήσῳ δὲν ἀξίζουσιν εἰμὴ τὸ κόψιμον. Ὑποτιθεμένου τῶς ὅτι ἡ καίσιμος αὕτη ὕλη ἐξιστοῦται κατὰ τὴν ποιότητα μὲ τὴν αἰθρακα τῆς Γαλλίας, νομίζω ὅτι καὶ εἰς τὴν τιμὴν ταύτην ἀκρίβη εἶναι ἐπωφελὲς νὰ μεταλλευθῇ· καὶ ὅμως πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι μ' ὅλην τὴν ὀπίαν κατεβαλοῦ ἐπιμέλειαν εἰς τὸ νὰ καθαρισθῇ ὁ τῶν Ἡμιδρωμῶν αἰθραξ, εἶναι ἀκόμη τόσο ἀκάθαρτος, ὥστε δὲν δύναται νὰ μεταχρησθῇ εἰμὴ ἐξ ἡμισείας σμιγόμενος μὲ τὸν ἄλλον. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι μὲ πλέον ἐξητημένον, ἐργασίας ἤθελε κάμει τις πλείονερν ἔργον μὲ ὀλιγωτέραν δαπάνην, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, ἐὰν ἐπρωχῶρι περαιτέρω ἡ ἐργασία, δὲν ἠδυνάτο οἱ αἰθρακοὶ νὰ ἐργάζωνται χωρὶς νὰ μεταχειρίζονται φῶλα, καὶ ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ μετακομιδὴ τόσοι δαπανηρότερα ἤθελε γίνεσθαι, ὅσον ἐνδοτέρω ἤθελε προχωρεῖ. Δὲν ἐλογαριάζθησαν δὲ εἰς τὰς δαπάνας καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ὑπολογίζονται μετ' ἐπιμελείας εἰς μεγάλην τιμὰν μεταλλεύσιν· οἷον ἡ χρῆσις καρφίων, συνόρων, ὀδῶν ξυλίων καὶ συνταρίων εἰς μετακομιδὴν τῶν γαιῶν καὶ μετάλλων, αἱ πρὸς εὐκόλυνσιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀερίσεως ἐργασίαι, τὰ ἐξίδα τῶν ἐπιστατῶν καὶ τοῦ διευθυντοῦ, τὰ ἐξίδα τῶν κατεστημάτων, τῶν μηχανῶν καὶ τῶν ἀποθηκῶν, ἡτκάψις τῶν θόρων, κτλ. κτλ., τὰ ὅποια ἀπαιτεῖ μίγα τι ἐπιχειρήματα, καὶ τὰ ὅποια πρέπει ἀναγκαίως νὰ συμπεριλαμβανῶνται εἰς τὰ ἐξίδα τῆς μεταλλεύσεως.

Εἰς δὲ τὴν ἐξωθεν μετακομιδὴν, πρὸς ἐμβύθισιν εἰς τὸ πλοῖον, ἡ δέσις τοῦ μεταλλεύοντος ἦτον ἐπιτηδευτάτη· διότι, κειμένου αὐτοῦ εἰς ὅρις ἀπόσταμον 75 πήχεις περιπου ὑπερῶν τῆς στάθμης τῆς θαλάσσης, ἦτον εὐκόλον, διὰ μέσου σανιδίων κατατόρτων καὶ τιῶν προπαρασκευῶν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, νὰ καταβυθίζεσθαι κατευθεῖαν ὁ αἰθραξ εἰς τὰ πλοία. Τῆς αὐτῆς τοποθεσίας, μοναδικῆ ἴσως, εἶναι λυπηρὸν ὅτι δὲν ἐχρηγήθη τὰ προσδεκόμενα ἀποτελέσματα.

Τὴν 23 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἐγκατέλειπον ὅλας τὰς ἐργασίας, εἰς τὰς ὁποίας ἐχειράσθησαν 17 ἡμέραι, καὶ ἔκριναν ὅτι δύναμαι ὑπερῶν νὰ μεταχειρισθῶ, χωρὶς νὰ γένω πολλὰ ἀδιάκριτος, τὸ κώϊτερον, τοῦ ὅποιον μ' ἐδώκατε εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, διὰ νὰ ἐπισκεφθῶ τὰς λοιπὰς τῶν περικειμένων νήτων, καὶ τὴν ἁ τοῦ Σεπτεμβρίου ἡλίου εἰς Σκέρην ν' ἀποχαιρετήσω ἐκεῖ εὐρισκόμενον τὸν Διοικητὴν, πρὸς τὸν ὅποιον χρεωτῶ ν' ἀποδείξω ἐνταῦθα τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν φιλοφροσύνην ἐκείθεν ὃ ἀνεχώρησα διὰ νὰ ὑπάγω κατευθεῖαν εἰς Αἴγινα, ὅπου εἶχον μάθει ὅτι ἐμελλε νὰ εὐρίσκειται ἡ Υ. Ε.

Πέπεισμαι ὃ ἐνδομύχως ὅτι ἡ Ἑλλὰς παρεκτός τῶν πολυκρίθμων αὐτῆς μετάλλων, ἐμπεριέχει, καθὼς καὶ ἄλλοι πολλοὶ τόποι, κάποιον αἰθρακώδες χωρίον (*). Ἀπειροῦται δὲ νὰ σπουδασθῇ λεπτομερῶς καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, κατὰ τὴν ὀρυκτολογικὴν τῆς ἐποψίν, παρὰ τινος ἐπιστήμονος τῆς τέχνης, καὶ δὲν ἀφιθάλλω ὅτι αἱ περὶ τοῦτο γενηθήσονται ἐρευνᾶς θέλουν ἐπιτύχει τέλος πάντων. Γνωρίζω δ' ἡ Υ. Ε. καθὼς καὶ ἐγὼ, πόσον λυσιτελεῖ εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς πολιτείας τὸ μέρος τοῦτο τῆς δημοτοῦ οικονομίας. Ἐννῆ κράταια ὀφείλου ἐν μέρει τὴν δύναμίν των εἰς τὴν ἀνασκαφὴν τῶν μεταλλείων (ἡ Ἑλλὰς φέρ' εἰπεῖν ἐπὶ Ἀθηναίων, καὶ ἐπὶ Φιλίππου), καὶ δὲν φοβούμαι νὰ πριτείω ἐνταῦθα ἐπιχειρήματα παράδοξον, λέγων ὅτι ἡ Ἀγγλία χρωστέται κατὰ μέγα μέρος τοὺς πόρους καὶ τὸ ἐμπορικὸν τῆς ἀξίωμα εἰς τὰ πελυάριθμα αὐτῆς μεταλλεῖα τοῦ αἰθρακός.

Ἡ ἐξεργατία τῶν μεταλλείων εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὐξάνουσα τὰς πριτίδους τῆς πολιτείας, θέλει εὐκολύνει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας τῆς ἐν γένει, καὶ θέλει βοηθῆται ταύτοχρῶν τὰς πριτίδους τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐὰν ἡ περιήγησίς μου, ἐν μὲ συγχωρεῖ νὰ σᾶς σημειώσω εἰς, πολλὰς νήτους τὴν δίτιν ἀξιολογούμαι καὶ πλευνωτάτων ὀρυκτῶν, δὲν ἐπέτυχεν ὅλα τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια μ' ἔκκαμνε νὰ ἐπιθυμῶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, προσπαθῶμαι, μακαρίζω καὶ ἐμαυτὸν ὅτι κατ' ἡν ἔβραν μέλλω ἴσως μετ' οὐ πολὺ ν' ἀναχωρήσω ἀπὸ αὐτῆς, μ' ἐχρηγήτην αὕτη τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ δώσω εἰς τὴν Υ. Ε. ἀποδείξιν τῆς εὐγνωμοσύνης μου διὰ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν, τὴν ὅποιαν ἠδυσκῆτατε νὰ δάτετε εἰς τὴν ἐπιτροπῇ· μας κατὰ τὴν ἐν Πελοποννήσῳ διατριβὴν τῆς, καὶ διὰ τὰς ἰδιαιτέρας πρὸς τὸ τμήμα ἡμῶν ἀγαθότητάς σας. Δύναμαι δὲ, χωρὶς φόβου τοῦ ν' ἀποδοκιμασθῶ παρ' οὐδενὸς τῶν συνεργατῶν μου, νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ὅλοι μας θέλομεν διαφυλάττει ζωήρην τὴν μνήμην αὐτῶν, καὶ εὐγνωμοσύνην παντοτεινήν.

Σᾶς παράκαλῶ νὰ προσδεχῆτε τὴν βεδαίωσιν τοῦ βαθέως μου σέβας, καὶ νὰ πιστεύετε ὅτι εἶμαι,

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος,

Ἐλάχιστος καὶ ὅλος ἀφωτισμένος Δεράπων,
Ἐπὶ τοῦ κώϊτερον Ζέφυρος, 7ην 4—16 Σεπτεμ. 1830.

Βιρλέτος,

Ὑπονομοποιός, μέλος τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον
Ἐπιτροπῆς Ἐπιτροπῆς.

(*) Λέγεται ὅτι καὶ εἰς τὴν νῆσον Εὐβοίαν καὶ ἐν μέρει τῆς Κούμης καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν παρετηρήθη εὐκαὶ ὀρυκτὰ αἰθρακώδη. — Σμ. τοῦ ἐκδότου.

Κωνσταντίνου Βαρδαλάχου βιογραφία.

(Εκ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου Γ. Γενναδίου ἐκφωνηθέντος εἰς τὸ μνημότυπον τοῦ μακαρίου διδασκάλου τελευτήσαντος τὴν 2 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου.)

Κωνσταντῖνος Βαρδαλάχης ἐγεννήθη εἰς τὸν Κάϊρον (Μεγάλη Μισρή) τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ πατέρα Χίου καὶ μητέρα Πελοποννησίαν κατὰ τὸ 1775. Ἀπὸ τοῦ ἐδιδάχθη εἰς τὴν γενεθλίαν του γῆν τακτικὰ λεγόμενα γράμματα, ἐστάθη ἀπὸ τοῦ γονεῖς του εἰς τὴν νῆσον Σίδη, ὅπου ἐδίδασκε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἱερομόναχος τις Κερκυραῖος, ὅστις στείλας πατρικὴν στοργὴν πρὸς τὸν νέον Κωνσταντῖνον διὰ τὸ πρῶτον τοῦ ἔθνους, τὸν ἀπέστειλεν ἐπισκεῖσθαι καὶ τὴν ἀνοπώρην θεωρεῖσθαι. Ὁ νεανίας, μαθὼν ὅσα εἴδωτο ὁ διδασκάλος του καὶ διδάξας, ἐπῆγεν εἰς Ἀθῆνας διδασκάλος κατὰ πρόσκλησιν τιῶν ἐγγεγραμμένων τῆς πόλεως. Ἐκεῖ δὲν ἀρχισεν νὰ κερδίσῃ καὶ μικρὸν καὶ μεγάλον τὴν ἀγάπην διὰ τὴν κομμιότητα τῶν ἡθῶν καὶ τὴν ἀκακίαν ἐπιμονὴν εἰς τὸ νὰ διδάσκη τὸν Αἰγύπτιον τὴν νεολαίαν. Ἐνῶς τῶν πλεονεξίων τῆς πόλεως ἐκείνης μάλα καὶ ἡτέρας νὰ τοῦ χρηρήσῃ τὰ ἀναγκαῖα εἰς σπουδὴν τῆς ἱατρικῆς ἐξέσθαι, διὰ νὰ μετέλθῃ αὐτὸν ἐπειτα ἐκεῖ. Τὴν ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πατάριον, ὅπου ἐσπούδασε καὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν μαθηματικὴν. Ἀπὸ ἐτελείωσας τὴν σπουδὴν του, ἐκίνησε διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν ὑπαρχεῖον ὑπόσχεσιν· ἀλλὰ τὸ ἤμερον τῆς φυγῆς του δὲν τὸν ἤρξε νὰ βιασθῇ μεταξὺ Τούρκων, ὅπου καθημερινῶς ἐπέλεγε νὰ βλέπῃ ἀπαιεσάτα ἔργα τούτων πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς του. Ὅθεν ἐμεινεν εἰς τὸ Βουκουρέστιον, μετερχόμενος τὴν ἱατρικὴν τῆς φυγῆς· ἐπειδὴ αὐτὴ τῶν ὁμογενῶν του ἐπάσχει μάλλον παρὰ τὸ σῶμα καὶ ἐκ τῶν ὅσα ἐπορίζετο, ἐπληρώσε τὰ ὅσα ἐχρεώσασθαι. Εἰς Βουκουρέστιον λοιπὸν πρῶτον μὲν ἐδιδασκάλευσεν μερικῶς· ἐπειτα δὲ, ἐπειδὴ ὁ αἰμώματος Λεὼ-ἀνδρος Μουρούζης ἐκτίσεν, ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐκείνου Λεὼ-ἀνδρος Φωτῆ-δου, διδασκαλὸν εἰς τοὺς υἱοὺς του, ἐστατήθη ἀπὸ τούτων εἰς ἐκεῖνον. Ἀλλὰ δὲν ἤθελες νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς Κωνσταντινουπόλιν διὰ τὴν αὐτὴν ἐκείνου αἰτίαν, διὰ τὴν ἐποίον οὐδὲ εἰς τὴν Αἴψον πρότερον δὲν ἐπίστρεψε. Κατὰ τὸ 1802 ὁ Λεὼ-ἀνδρος συμπρόσλαθεν αὐτὸν εἰς τὴν δημοσίαν ἑλληνικὴν σχολὴν τοῦ Βουκουρεστίου. Μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Λεὼ-ἀνδρος διεδέχθη αὐτὸς τὴν ἀρχιδιδασκαλίαν ἐκείνου, καὶ διέμεινεν ὥς ὅτου εἰσέβλεψεν τὰ Τούρκικα στρατεύματα, διὰ ν' ἀπαντήσῃ τοὺς Ρώσους. Τότε ἀπὸ φόβου μετέβη εἰς τὴν παραδουναβίαν Βουλγαρίαν, ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ 1807 ἀναχωρῆς ἐπικυλῶν εἰς Βουκουρέστιον, καὶ εἴσθαι νῆαν ζῶντα εἰς τὴν σχολὴν, προστατευομένην τότε ἀπὸ τὸν νεοσύστατον Μητροπολίτην Ἰγνατίον, ὅστις ἐμπροσθεν εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς διττῆς ἀναγεννήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους σκοποῦ. Κατὰ τὸ 1812 προσεληθείς ἀπὸ τοῦ Χίου διδασκάλος εἰς τὴν νεοσύστατον σχολὴν τῶν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν φωνὴν τῶν ἐκ πατρὸς συντοπιτῶν του. Μὴ βλέπων ὅμως καρπὸν ἀνάλογον τῶν ἐπιδόων, μὲ τὰς ὁποίας ἐπῆγε, δι' αἷτις, τὰ ὅποια εἴτα νὰ μὴ εὕρωσι χώραν παρὲς εἰς τὴν ἀναγεννησάμενην ἑλλάδα μεταξὺ ἐκείνων, ὅσων ἔργον εἶναι ἡ ἐκπαίδευσις τῆς νεολαίας, ἐβλήθη ἀνωφελῶς καὶ δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τοὺς ἄλλους. Ἀπὸ τὴν ὁλίαν του ταύτην ἀπῆλλαξεν ἄνθρωποι, ἀνθρωπιπθέντες ἀπὸ τὴν ἀκαπλίαν τοῦ διδασκαλίου του. Ἐπειδὴ αὐτοὶ ὀργάνισαν νὰ προσκληθῇ ἀπὸ τοῦ ὀργανιστοῦ ἑλλήνων διδασκάλος πρότερος εἰς τὸ ἐκεῖ ἑλληνομπορικὸν σχολεῖον, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ 1817 ὀργανίσθη ἀπὸ μαθητῆς του, ἐκινδύνευσεν ὥς ὅτι ἀπὸ ἀσυνειδήτους τρυφερούς νὰ κατακτενῇ ὥστε καρπὸν νὰ μὴ φέρῃ.

Οἱ ὀδυσσεῖς Ἕλληνες τότε, ὡς νεοσύστατοι ἐκεῖ καὶ νεόφυτοι, ἴδια τίκον δὲν εἶχαν, ἀλλὰ μόνον συγγενεῖς, τοὺς ὅποιους ἐκπαίδευσαν μόνον διὰ τὸ ἐμπόριον, νομιζόντες, ὡς νεόφυτοι, ὅτι αὐτοὶ εἶναι μόνον αἷμα τῆς προσοχῆς τῶν ἐπιτηδεύμα. Ἡ δὲ πρόθεσις τοῦ Βαρδαλάχου ἦτον νὰ φωτίσῃ διδασκάλους ἱκανοὺς νὰ συνεργήσωσιν εἰς τὴν ἡλικίαν ἀναγέννησιν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐσπύδα τὸ ἔθνος. Δὲν εἴσχετο λοιπὸν ἐπιτάξαι τὸ σχολεῖον ἐκεῖνο εἰς κατόρθωσιν τοῦ σκοποῦ μόνον. Ἐνῶ δ' εὕριστο εἰς ἀμνησίαν τοῦ παλαιῦ, ὁ ἡγεμὼν τῆς Βλαχίας Ἀλέξανδρος Σιούτος, βλέπων, ὅτι τοῦ ἔθνους ἡ βοήθῃ πρὸς τὴν ἡλικίαν ἀναγέννησιν εἶχε προστάτην καὶ αὐτοῦ κτεροῦ αὐτὸν ἐκείνον τὸν ἄνδρα, ὅστις διὰ τῆς μεγαλοψυχίας του καὶ τῆς δυσμενέτου ἀνταρτικῆς ἐκείνου τοῦ εἰρηνισμοῦ τῆς Εὐρώπης μονάρχου τὴν εὐνοίαν καὶ ἐμπιστοσύνην, καὶ θέλων νὰ σκοπεσθῇ ἀπὸ τὴν εὐμένειαν αὐτοῦ εἰς τὸν πολυήτητον θρόνον του, ἔκρινεν, ὡς τῆς πολιτικῆς του ἐπινοίας, νὰ συμπροσμηθῇ εἰς τὴν ἐπίστυψιν τῆς διὰ τῶν μετῶν ἐνεργουμένης παλιγγενεσίας. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ γείνῃ μισθὸς τῶν Μουρούζαιων καὶ ὑψηλάντων εἰς τὴν προστασίαν τῶν κοινωφελῶν καταστημάτων, καὶ νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸ τοῦ Βουκουρεστίου ἑλληνικὸν σχολεῖον, καὶ νὰ τὸ ἀνυψήσῃ εἰς ἀκαδημίαν τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν. Ἐπιτηδεύσατο εἰς τὸν διπλὸν τοῦτον σκοπὸν ἐστοχάσθη τὸν Βαρδαλά, ὡς παιδείας συστηματικῆς κἀτοχον καὶ μάλα ὡς τιμώμενον μὲ τὴν φιλίαν τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, καὶ τὸν προσκαλεῖ. Πρὶν ὅμως οὕτως δεχθῇ τὴν πρόσκλησιν, συμβουλευσάμενος τὸν φίλον του, καὶ λαοῦ ἀπὸ αὐτοῦ, ὅτι, ὅπου κ' ἔκιν ὑπάρχῃ, φίλον του θὰ τὴν ἔχῃ, ὡς ἐλπίσων ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ὥσπερ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ ἔθνους, προσπαρήσων, ὅτι ἀπὸ αὐτοῦ θάιν νὰ δοκιμαζόμενος εἰς τὸ ἔθνος, ὅπου ἐβλήθη νὰ βοηθήσῃ, διὰ νὰ παιδευθῶσιν εἰς τὰς ἀκαδημίας τῆς αἰγῆς Εὐρώπης, καὶ νὰ γείνωσι διδασκαλοὶ εἰς τὴν ἑλλάδα καὶ τὸν νέον καὶ τὸν ἡλικιωμένον. Ἐρχεται λοιπὸν εἰς τὸ Βουκουρέστιον κατὰ τὸ 1819· πλὴν ὁ μέγας καὶ ἄριστος ἄγων, εἰς τὸν ἐποῖον τὸ περισσότερον μέρος τοῦ ἔθνους ἀπεδύθη, διέσσευε καὶ τὴν Βλαχίαν, καὶ τὴν ἑλλάδα καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Σπάρτην καὶ τὴν Τραπεζοῦσαν, ὅπου ἐκείνους καταγινόμενος ἀδιακρίτως εἰς σὺνταξιν τῶν ἀνταρτικῶν σχολαστικῶν βελίων. Ἀπὸ τὴν πολέμωτον ἐκείνην μοναρχίαν ἀπὸ τῶν προσκλήσεων τῶν ὀδυσσεῶν ἑλλήνων τὸν ἀπέσπασε κατὰ τὸ 1825, ἐπειδὴ τὸ ἐκεῖ σχολεῖον τῶν εἰρημολογῶν τότε, ὅπου ἐκινδύνευσεν νὰ σφισθῇ. Ἐκτετε τότε τὸ διδασκαλὸν εἰς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Βιρλέτον, Ὑπονομοποιὸν, μέλος τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον Γαλλικῆς Ἐπιτημονικῆς Ἐπιτροπῆς.

Μετὰ μεγίστης τῆς περιεργείας ἀνέγνων τὴν ὁπίαν μ' ἐπέμψατε ἀναφορὰν ἀπὸ 4—16 Σεπτεμβρίου περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς εἰς Σκόπελον οὐκτολογικῆς περιηγήσεώς σας. Αἱ ἐργασίαι, τὰς ὁποίας διευρύνετε, καὶ αἱ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἐκάματε, μὲ πληροθυμίαν ὅτι οὐκ ὀφείλεις τῆς νήτου ἐκείνης, ὅστις ὑπελαμδύετο ὡς οὐκ ἔνδοξον, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ, ὡς ἠλπίζον· καὶ λυπούμαι διὰ τοῦτο, ὡς καὶ ὑμεῖς. Μ' ὅλα ταῦτα σὰς χρεῖται εὐχαριστίας, διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζῆλον, τὸν ὁποῖον κατεδάλετε εἰς τὸ νὰ ἐκπληρώτετε τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον εὐχρηστήθητε ν' ἀναδεχθῆτε, καὶ διὰ τοῦς ὁποίους ἐλάβετε κόπον.

Δέχθητε, Κύριε, τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13—25 Σεπτεμβρίου 1830.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐξ Αἰγίνης, 29 Ὀκτωβρίου.

Τὴν 27 τοῦ ἐνεστῶτος ὁ ἑξοχώτατος Κυβερνήτης ἀνέχρησεν ἐκ Πατρῶν, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν καθίδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Κίνησις τῶν πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Τὴν 21 τοῦ ἐνεστῶτος ἦλθεν ἐκ Μάλτας διὰ 4 ἡμερῶν ἡ Ἀγγλικὴ κορβέττα Οὐάσπερ κομίζουσα ἐπιστολὰς εἰς τὸν ναύαρχον Μάλκολμιν.

— Τὴν 23 τὸ ἐθνικὸν τρεχαντήριον Ἀγ. Νικόλαος ἐκ Πόρου δι' ἡμερῶν 2 μὲ ἐπιστολὰς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν. — Καὶ ἡ ἐθνικὴ γαλέττα Λαδὴ Κόδριγκτων.

— Τὴν 27 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Ραυτελσεκ ἐκ Κερκύρας δι' ἡμερῶν 8. — Βρίκειον Ἀγγλικὸν Φέρετ διὰ 10 μὲν ἡμερῶν ἐκ Μάλτας, δι' 7 δὲ ἐκ Τριπόλεως τῆς Βυρβυρίας. — Καὶ τὸ Γαλλικὸν βρῖκειον Παυτὶλλὼν ἐκ Σμύρνης διὰ 3 ἡμερῶν.

— Τὴν 21 ἀνεχώρησεν ἡ ἑλληνικὴ κορβέττα Σπέτσαι φέρουσα τὸν Μυράρχον Καιάρην.

— Τὴν 24 ἡ ἑλληνικὴ γαλέττα Λαδὴ Κόδριγκτων, εἰς Θεσμίαν καὶ Μύκονον.

— Τὴν 28 τὸ Ῥωσικὸν δίκροτον Φέρρβα Χάμπερτ μετὰ τῆς Ῥωσικῆς φρεγάτας Ἐλισσάβετ, καὶ τὸ Ἀγγλικὸν τρίκροτον Βρεταννία, εἰς Πόρον.

το ἀντιπαραστήσειν ἐκείνους σχολείων. Ἀλλ' ἡ ψυχὴ τοῦ, πάντοτε προσηλωμένη εἰς τὴν ἑλπίδα αὐτὴν, τότε ὥρμαιναν, ἀπὸ πλέον τὴν εἶδα κατ' εὐχὴν ἐνδοξῶς ἐκτελεσθῆναι ἀπὸ τὸν μέγαν ἐκείνον καὶ φοβερὸν ἀγῶνα, εἰς τὸν ὅποιον εἶχε βυθῶν ἑαυτὸν ὡς συνδρομὰς τῶν χριστιανῶν λαῶν, ὅσους ἡ ἀνεξήγητος διπλὴ τῶν πολιτικῶν δὲν ἐμπέδιζε, καὶ τὰς εὐχὰς ὅλων σχεδὸν τῶν ἄλλων, καὶ πολλῶν ἡ ἐκείνων ἔσαι οὐδὲ προσδεύουσι τὸ Εὐαγγέλιον. Τὴν δὲ τῆς ψυχῆς τοῦ τοιαύτου ἔκτασιν δὲν ἐδυνάθη πλέον νὰ καταστείλῃ οὐδ' αὐτὴ τοῦ ἡ γερωντικῆς ηλικίας, ἀπὸ ἐπληροφόρηθαι ὅσα ὁ κορυφαῖος τοῦ ἔθνους, ὁ ἐκ νέου φίλος τοῦ, ἐννοεῖται διὰ νὰ μορφώσῃ πολίτας ἀξίους νὰ διατηρήσωσι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὅπῃ παραλαμβάνουσιν ἀπὸ τοῦ πολυάθλου εἰκείου τῶν, καὶ στηρίζουσιν κραταιὰ σύμμαχοι, εἰ ὅποιοι κύραν τέλος πάντων τρόπον νὰ συμβάσωσιν τὴν διπλὴν μετὰ τὴν φιλοφροσύνην. Ἡ προθυμία τοῦ εὐρίσκει ἀπιδόχην ἀπὸ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ ἔθνους, καὶ αὐτὸς φθάνει περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουλίου εἰς τὴν Σύρον, καὶ τὴν 23 ἀναχωρεῖ ἐκεῖθεν, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς Αἴγιον, ὅπου πρὸς τὸ παρὸν παιδεύονται εἰς μέλλοντας νὰ γίνωσι παιδεύται τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, ἡ ἀντιστοιχίαν εἰς τοὺς διαφόρους διοικητικὸς κλάδους, καὶ ὅπου εἶναι συγκεντρωμένα τὰ ἑλεῖνα λείψανα ἐξαλειφθέντων οἰκογενειῶν, διὰ νὰ βυθώσιν ἀπὸ τῶν ὑποκρίτων ὀλεθρον, καὶ νὰ κατασταθῶσι χρήσιμοι εἰς τὴν νεοσύστατον κοινωνίαν μας. Ἀλλὰ μολὶς ἀπομακρύνεται τὸ πλεῖον ἀπὸ τὴν νῆσον ἐκείνην, ἡ ὅποια πρὶν ἀσήμερον, σήμερον εἶναι σημαντικὴ διὰ τὸ ἐμπόριον, τὸ ὅποιον ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος συνέβησεν ἐκεῖ διὰ τὴν ἐπιδόχην προστάσαν πρὸς τοὺς κατείκους αὐτῆς, ὅλους τοῦ δυτικοῦ δόγματος, ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, μολὶς εἰς στάδια ἐμακρύνθη ἀπὸ αὐτὴν, καὶ τοῦ κυβερνήτου ἡ ἀσυγχώρητος ἀπειρία τὸ βήγει εἰς τὸ Καλαπόδιον, τὸ ξηρόνησον ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ὑφάνεται ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἀντικρὺ τῶν Θερινῶν. Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ὁ γηραιός, ἀποκημισμένος ἀπὸ τὴν προλαβόντα ὀλίγον σάλον, ἐξυπνὰ ἀπὸ τὸν θόρυβον τῶν ἐλαινολογομένων ἐπιβάτων καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τιναζομένων διὰ νὰ ἐκβῶσιν εἰς τὸ ὀλιγώτατον ἀπέχον ξηρόνησον, καὶ μὴν ἡξέων τὴν νῆσον, πίπτει εἰς τ' ἄλμυρα νερά, διὰ νὰ σωθῇ καὶ αὐτός. Ἐκεῖ παρέδωκε τὴν ψυχὴν τοῦ, καὶ ἄφησε τὸ σῶμά του εἰς ἕνα τάφον, ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἐκείνην τὴν θάλασσαν, εἰς τὴν ὅποιαν κατεστράφησαν οἱ τρομεροὶ στόλοι τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς ἀπὸ τὰ μονόβυλα τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὅποια οἰκοκυρτοῦσαν ἐ Μισαυρίης, Σακετούρης, Κανάρης, Νικαδῆμος καὶ εἰς ἄλλοι, ἔσαι ἐδοξασαν τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν.

Σημ. Ἐκδοθέντα συγγράμματα τοῦ Κ. Βαρδαλάχου ἔχοντες Φυσικὴν Παιδαγωγικὴν, Ῥητορικὴν, Παιδικὰ Μαθήματα εἰς τρεῖς τόμους, καὶ Γραμματικὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Χειρόγραφα δὲ αὐτοῦ διάφορα, διασωθέντα ἐκ τοῦ ναυαγίου, εὐρίσκονται παρακατατεθειμένα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Αἰγίῳ Ὁρφανοτροφείου.

Ποικίλα.

Ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐξαγωγή σιδηρῶν καὶ χαλυδίνων χειροτεχνημάτων συμποσοῦται εἰς 184,445,500 Φράγκα κατ' ἔτος.

Οἱ Ἀγγλοὶ ἔβαλον εἰς πρᾶξιν τὸ σχέδιον τῆς διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης μετὰ τὴν Ἰνδιαν συγκοινωνίας. Ἀτμόπλοον κινούμενον μετὰ 160 ἰσχυρῶν δυνάμιν ἔφθασε κατὰ τὸ παρελθὸν ἦρας ἐν 21 ἡμέραις ἐκ Βομβαίας εἰς Σουέζαν, ἐκεῖθεν δὲ ἐπέμψθησαν αἱ ἐπιστολαὶ εἰς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Βρετανικὸν Πρόξενον, διὰ νὰ σταλῶσιν εἰς Μάλταν, κακεῖθεν εἰς Γιβραλτάρ, διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἐν τεσσαρᾷ ἡμέραις θέλουν λαμβάνει εἰς Λονδίνον τὰ ἐκ Βομβαίας γράμματα, τὰ ὅποια χρειάζονται ὡς ἐπιτοπὸν πέντε ἕως ἑξήμισιν μηνῶν διὰ τῆς προτοῦ συνειθιζομένης οδοῦ.

Τόση μεγάλη εἶναι ἐν ταῖς Ἀγγλοαμερικανικαῖς Συμπολίταις ἡ ἀμειψία τῶν ἐργολαβούντων τὴν δι' ἀτμοπλοῶν ναυτιλίαν, ὥστε ἡ τιμὴ αὐτῶν ἐξέπεσε ἤδη σημαντικὰ.

Κατάλογος τῶν συνδρομητῶν τῆς ἀλληλοδιδασκαλίας σχολῆς Κιμῶλου.

Οἱ Κύριοι Λούης Μπρέστ Γρόσια 200, πρῶν Οἰκονόμος Σάρδης 50, Ἐλευθέριος Παρθενόπουλος 60, Γεώργιος Ἀφεντάκης 50, Οἰκονόμος Σάρδης 25, Σακελλάριος Λιγοθέτης 25, Ἐλευθέριος Σάρδης 25, Χορεπίσκοπος Λιγοθέτης 30, Ἀντώνιος Κανᾶς 20, Νικόλαος Χαλκίπουλος 15, Γεώργιος Βορδώνης 30, Νικόλαος Βορδώνης 20, Μπενεδέτος Σωτρίνης 20, Δημήτριος Κάντζης 30, Ἐμμ. Κρανιδιώτης 30, Γεώργιος Ρούσσος 30, Νικόλαος Σάρδης Λιγοθέτης 50, Τομάζος Γαβελᾶς 20, Ἰω. Βιυτσᾶς 20, Ἰωάννης Σάρδης 25, Εὐθύμιος Βεντούρης 20, Γεώργιος Ράμφος 20, Ἰωάννης Λιγοθέτης 15, Ἰω. καὶ Δημήτριος Ἀφεντάκης 30, Ἰωάννης Βεντούρης 10, Ἰωάννης Ρούσσος 15, Ἐμμ. Ρούσσος 15, Λάμπρος Σάρδης 25, Νικόλαος Βενιέρης 30, Ἰερώνυμος Ράμφος 20, Γεώργιος Καντζῆς 10, Ἀγγελέτος Ράμφος 15, Ἰω. Ἀφεντάκης 20, Κωνσταντῖνος Σαλδέρας 20, Ἀθανάσιος Ἱερομόναχος Μπουκάκης 30, Γεώργιος Καναδάκης 15, Ἀναστάσιος Πουλούδης 15, Δημήτριος Ράμφος 15, Χαράλαμπος Λιγοθέτης 20, Σκευφύλαξ Κυπριανός 15, Γεώργιος Βεντούρης 15, Νικόλαος Ἐλευθερίου Σάρδης 15, Φραγκίας Μπούχαλης 15, Αὐγερινός 15, Πέτρος Λιγοθέτης 20, Ματθαῖος Βεντούρης 15, Ἐμμ. Βεντούρης 10, Μάρκος Βεντούρης 15, Ἀντώνιος Καλλίνικος 15.

Κεφάλαιον Γρ. 1285.

Εἶδοποιήσεις. — Σταμούλα Κασσιδρινή, γυνὴ δὲ Νικολάου Ἀνδρουλιπούλου, αἰχμαλωτισθεῖσα ἐπὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Ψαρῶν, καὶ ἐλευθερωθεῖσα νεωστὶ, εὐρίσκεται εἰς Ναύπλιον. Παρακαλοῦνται λοιπὸν, ὅσοι γνωρίζουν τὸν ἄνδρα αὐτῆς περὶ εὐρίσκεται, νὰ λάβωσι τὴν φιλόφρονων φροντίδα νὰ τὸν εἰδοποιήσωσιν.

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 15 τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 19 Ὀκτωβρίου.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ. 3ο πλοῖα, ἐξ ὧν 25 μὲν Ἑλληνικά, ἐν δὲ Ἀμερικανικὸν, ἐν Ἀγγλικόν, ἐν Ρωσσικόν, ἐν Αὐστριακόν καὶ ἐν Ἰόνιον.

Ἐλθόντα, 24 μὲν ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 2 δὲ ἐκ Μάλτας, 2 ἐκ Μασσαλίας, ἐν ἐκ Τεργίστης, καὶ ἐν ἐκ Μονεμβασίας.

Καὶ 783 πλοῖα εἰσῶν καὶ ἐξῶν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου.

Εἶδη εἰσπλεόντα: — Σίτος, ξυλίκ, ἄλευρα, χειροτεχνήματα, σίδηρος, καπνός, πλάκες, εἶδος, βαλκανίδι, λάδι, ὄσπρια, παστόφαρμα, σπόγγος, κλπ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. 3α πλοῖα, ἐξ ὧν 27 μὲν Ἑλληνικά, ἐν δὲ Ἰόνιον, ἐν Αὐστριακόν, ἐν Ἀγγλικόν, ἐν Ἀμερικανικόν, καὶ ἐν Ρωσσικόν.

Διευθυνθέντα, 29 μὲν εἰς Σύρον καὶ ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἐν δὲ εἰς Κερύνην, ἐν εἰς Μάλταν, καὶ ἐν εἰς Σμύρνην.

Καὶ 835 πλοῖα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου.

Εἶδη ἐξπλεόντα: — Σίτος, δέρματα, καπνός, μαλλί, βαμβάκι, μέτρημα, τυρί, βούτυρον, μέλι, ῥακί, ῥόμ, ζῆα, ξυλίκ, χειροτεχνήματα, κλπ.